

Numărul 10 Bani

ABONAMENTELE

INCET LA 1 SI 15 ALE FIECAREI LUNI SI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTY

In Bucuresti la casa Administratiei
Din Județe și Streinătate prin man-
date postale.

Un an in țară 30 lei; in Streinătate 50
Șese luni 16 " " " 25
Trei luni 8 " " " 13

LA PARIS, ziarul se găsește de vân-
zare cu numărul la kioscul No.
117, Boulevard St-Michel.

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevărul

Să te ferești, Române! de cuiu strein in casă.

V. Alexandri.

Numărul 10 Bani

ANUNCIURILE

Din BUCURESCI și JUDEȚE se pri-
mesc direct la administrație.
Din PARIS la Agenția Liberă, C. Adam
și Agenția Havas.
Din STREINĂTATE, direct la admī-
nistrație și la toate Oficiile de
publicitate.

Anunțuri la pagina IV . . . 0,30 b. linia
" " " III . . . 2.-- lei
" " " II . . . 3.-- lei
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul

UN NUMER VECHIŪ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA: Strada Nouă, 10

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŪ

REDAȚIA: Strada Nouă, 10

MINCIUNI PLATITE

Generalul Manu în dilema

MIZERIA LA DIRECTIA C. F. R.

Din Iasi

ALEGERILE DIN ITALIA

Taxele vamale franceze

DEȘTEAPTA-TE ROMANE

Edilitate

BENT-EL-HUASS

Bucuresti 14 Noembre

Minciuni plătite

Dacă un strein, care nu cunoaște
nici România nici pe Români, a
scris biografia lui Carol Hohenzol-
lern scrisă de Bataillard in marea
Encyclopedie, de sigur trebuie să și
fi zis: *Ingrat popor sunt Români,*
ei au un juvaer de Suveran și tot
nu sunt mulțumiți.

Și ce juvaer!

Un Suveran care sacrifică sume
insemnate din lista Sa civilă pen-
tru echilibrarea bugetului Statului.

Un Suveran care, pe când fla-
gelul agiului băntuia țara, primea
lista Sa civilă în bilete de bancă,
dar pretindea de la Ministrul Său
de finance ca lefurile tuturor fun-
cționarilor să fie plătite în napole-
oni de aur.

Suntem un popor ingrat față cu
acest juvaer de Suveran!

Dar să las la o parte ruinoșoa-
rele liberalități ale lui Carol I și
să urmez cetirea faimoasei bio-
grafii.

Mă voiți opri foarte puțin asupra
participării bravei noastre armate
la ultimul rezbél ruso-turc, căci mă
coprind un mare desgust când
văz pe acest nou istoriograf francez
aruncând laurii asupra Marelui (?)
Căpitan care ar fi luat Grivița,
Plevna, Nicopoli, Vidinul și întreaga
Bulgaria.

Tinerii noștri ostași s'au făcut
datoria, și au fost obiectul admi-
rațiunii generale, cu atât mai me-
ritată, cu cât ei pentru prima dată
vedeau focul.

Dar cați eroi au căzut în șanțu-
rile redutelor turcești numai și
numai din pricina ignoranței Ma-
relui Căpitan (?), și, ce e odios,
pentru a satisface josnica vanitate
a unui Hohenzollern-Sigmaringen!

Amar se înșală Carol I dacă
crede că Români vor uita vre o
dată pierderea Basarabiei fără ca
Țara să fi obținut o despăgubire
proporționată cu acest sacrificiu,
și pierderea drepturilor noastre stră-
moșești asupra Dunării.

In zadar D. Bataillard ne spune
că *diplomația română a obținut ca*
deciziunile Puterilor luate la Confe-
rința din Londra, în favoarea Aus-
triei, să nu se aplice în partea Du-
nării care aparține României.

Sfruntată minciună! — Această

nouă sabie a lui Damocles stă și
astă-zî atârnată pe capul Româ-
niei.

Dezmințăm-mă, dacă pot, atât foștii
ministri ai afacerilor externe de
sub guvernul lui Ion C. Brătianu,
cât și acei cari, de la Martie 1888
încoace, s'au succedat la acel de-
partament.

Dar unde D. Bataillard întrece
toate marginile linguișriei și ale
minciunii este când asigură pe
lectorii săi că Regele Carol sacrifi-
că *pe fie-care an trei sute mii*
franci, atât din lista Sa civilă cât
și din venitul domeniului Coroanei,
pentru fondarea unor instituții
de instrucțiune și de bine-facere.

După D. Bataillard Academia rom-
ână ar fi creată cu bani regali;
societatea geografică ar datori exis-
tența sa generozității regale; in
fine numai grație pungei lui Ca-
rol I tot-deauna deschisă, catedra-
lele noastre ar fi recăpătat, prin
reparațiuni radicale, vechia lor
splendoare.

Și pe acest darnic Suveran care
se ruinează pentru scumpa Sa Ro-
mânie, d. Nicolae Blarenberg a
impins orbirea până a'L numi un
Shyllock Incoronat, amicul meu
Dunăreanul a mers cu cutezanța
până a'L stigmatiza cu porecla de
Zarat Incoronat. Chiar eu, ingrat
și nemulțumitor, am impins pasi-
unea până a pretinde că El este
un Harpagon-Cămătar care face
rușine familiei Suveranilor.

Destul cu ironia! — In mijlocul
acestor turpitudini sunt fericit că
pana, care s'a murdărit scriind
pentru bani o asemenea biografie
a lui Carol I, nu este o pană română.

Dar ceea ce este nedemn, e că
acest Străin, cu banii Țarei, cu a-
vere câștigată într'un mod hrăpi-
tor, El, Suveranul, plătește în stră-
inătate falsificarea istoriei patriei
noastre.

Alex. V. Beldimanu.

TELEGRAME

LONDRA, 13 Noembrie.—Discursul
tronului la deschiderea parlamentului
constată că din ultima sesiune relațiile
cu statele străine nu s'au modificat de
loc și că garanțiile de pace în Europa
nu s'au micșorat.

ELBERFERD, 13 Noembrie.— In
urma creșterii mari a apelor, au perit
ieri cinci persoane, s'au dărmat două
poduri, s'au cauzat și alte pagube.

ROSTOCK, 13 Noembrie.— Cuartieru-
rile din valea orașului sunt inundate.

BELGRAD, 13 Noembrie.— Se anun-
ță că Țarul a autorizat intrarea unui
oare-care număr de oficeri sârbi în șco-
lile militare rusești. Guvernul sârb a
mulțumit Țarului pentru această nouă
probă de bună-voință.

LONDRA 13 Noembrie.— Adunarea
deputaților Parneliști a reales în una-
nimitate pe d-l Parnel președinte al par-
tidului național.

CONSTANTINOPOL 13 Noembrie.
Cholera și'a făcut aparițiunea la Adana;
carantina pusă pentru proveniențele de
la nordul lui Selefké s'a întins până la
Anamea.

Taxele vamale franceze

PARIS 13, Noembrie.— Exportatorii
și neguțatorii comisionari din Paris au
hotărât să protesteze contra tendințelor
protecționiste ale Parlamentului mai cu
seamă contra taxelor materilor prime.
Sub-comisiunea vămilor a ridicat de
la 28 la 32 franci taxa pentru 100 ki-

lograme de carne tăiată de berbeci; a
pus o taxă de 20 franci pe mezeluri,
16 franci pe carne de porc sărată și a-
fumată, 50 franci pe prăjituri, 27 franci
pe carnea de vacă sărată; a urcat de la
8 la 15 și 20 franci taxa asupra con-
servelor de carne în cutii și extractele
de carne și bulion.

Generalul Manu în Dilemă

Măine este ultima zi în care mi-
nisterul de Interne poate primi con-
testațiuni asupra alegerilor colegiu-
lui I comunal din ziua de 4 Noem-
brie.

Măine este ultima zi în care fos-
tul membru al opoziției unite, gene-
ralul Gheorghe Manu, mai poate sta
la gânduri, înainte de a hotărâ dacă
o alegere comunală făcută cu bule-
tine colorate este legală sau numai
necinstită.

Și în hotărârea pe care o va lua
Primul ministru, el nu va putea ieși
din următoarea dilemă:

Orî admite ca bază de judecată
legea electorală comunală, care nu
prevede puterile diferiților membri
ai birourului electoral și atunci, având
în vedere protestul majorității birou-
rului central electoral, trebuie să
caseze alegerea colegiului I comunal
din Capitală;

Orî urmează procedeuul ziarelor o-
ficioase, bazându-se pe legea electo-
rală generală, care precizează drep-
tul de vot deliberativ numai președin-
telui, și scrutaților, și atunci trebuie
să confirme alegerea din București.

Confirmând însă această alegere
pe baza art. 81 din legea electorală
generală, D. General Manu trebuie
să se căldăzească în toate chestiunile
privitoare la alegerile comunale de le-
gea electorală generală din 1884,
acolo unde, legea comunală electorală
nu e precisă.

Așa de exemplu, legea electorală
comunală nu prevede forma buletin-
elor de vot, nici modul cum trebuie
respectat secretul votului și luându-
se numai după dâna, Adamescu de
la Piatra și-a permis să și tipărească
buletinele pe hârtie vinată și să în-
trebuințeze plicuri transparente la
vot...

Dacă D. General Manu se ba-
zează pe legea electorală generală
pentru a lua o deciziune în privin-
ța alegerilor comunale, atunci trebuie
neapărat să caseze alegerea colegiului
I din Piatra, alegere—in acest caz—
ilegală, pe lângă că e imoral și să
confirme pe cea din București.

In cazul contrar, adică atunci
când D sa va ține seamă numai de
legea comunală, trebuie să caseze a-
legerea din București, care ar fi ea
ilegală, iar pe cea din Piatra—dacă
vrea să fie condescendent în privin-
ța moralei electorale—s'o confirme.

In nici un caz însă, D. General
Manu nu va putea confirma ambe-
le aceste alegeri, căci ar comite de
o parte o imoralitate, de alta o căl-
care de lege.

Din această dilemă, Primul Mi-
nistru și Ministrul de Interne trebuie
să iasă în mod onorabil.

Vom vedea ce cale va apuca.

Argus

Alegerile din Italia

ROMA, 13 Noembrie.— 455 resul-
tate din alegeri sunt cunoscute; 357
guvernamentale, 10 indoloși, 25 opoziția
din stânga, 10 opoziția din dreapta, 41
radicali, 7 socialisti, 5 balotage.

După „Riforma” rezultatele sunt di-
ferite, din 135 colegii, sunt cunoscute
130; sunt 359 guvernamentali, 41 opo-
ziționali, 30 radicali, 9 in-
doloși și balotage.

Deșteapta-te Române!

E timpul să ne deșteptăm și noi din
zăpăceala în care ne tăvălim și să ve-
dem halul în care ne aflăm la finele
secolului al XIX-lea. Indiferența ce a
coprins toate stratele societății noastre,
e de ne-descriș. Nici un popor din Eu-
ropa chiar mai neputincios și mai mic
la număr nu e mai indiferent, față de
existența sa națională și față de viitorul
său, de cât noi Români. Pe când toate
popoarele Europei luptă energic pentru
unirea lor politică și unde această unire
e peste puțină se îngrijese prin toate
mijloacele posibile, de a și asigura exis-
tența individualității lor naționale, noi
nici habar n'avem, de ceea-ce va aduce
ziua de mâine.

Nouă ne place să ne mândrim cu
strămoșii noștri, cari în niște timpuri
negre și sub niște împrejurări cu mult
mai grele de cât cele actuale au știut
să ne păstreze patria și individualitatea
noastră națională, dar noi nici nu ne
gândim, dacă în țarina asta îngrășată
cu sângele lor vor putea să se mândrească
și copiii noștri cu numele de
Român. Felul nostru de a fi și de a
lucra îndreptățește pe ori-cine să creadă
că noi am abzis cu totul la viitorul na-
țiunii noastre. Altminteri cum s'ar putea
explica indiferența colosală, cu care pri-
vim azi stărbirea din o parte, mâine din
altă parte a corpului nostru național.

Noi deplângem pe frații noștri din
Basarabia, înghițiți de cea mai gigantică
putere din Europa în niște timpuri când
existența națională a Românilor era a-
menințată pretutindeni, dar nu luăm
nici o măsură pentru a scuti pe copii
noștri de a nu deplânge și ei la rândul
lor pierderea Românilor de peste munți.
Aici nu e vorba de pierderea unei col-
onii isolate, ci de pierderea a peste trei
milioane de Români, ce ocupă culmile
Carpaților, vechiul cuib al românismului.

Indiferența noastră față de distrugere
a fraților de peste munți este cu atât
mai condamnabilă, cu cât această dis-
trugere nu se face din partea unui popo-
r mare și puternic, ci din partea unei
rămășițe nemernice a hordelor asiatice
de tristă memorie.

Dacă noi Români liberi și indepen-
denți primim cu sânge rece la distrugere
a fraților noștri de peste munți din
partea unui popor mic și neputincios,
care de secole n'a putut merge pe pi-
cioarele sale proprii, ci tot-d'a-una a
fost silit să se bage la stăpân, pentru
ca să poată exista și el în lume, atunci
de ce garanții mai poate fi îngrădită
existența noastră națională, când ea va
fi atacată cu aceiași furie din partea
unui popor mai mare.

Dacă întrebuițăm cuvîntul distrugere,
zdrobire, trebuie să știe tot Românul, că
nu exagerăm absolut de loc. Încă din
timpul revoluțiunii de la 1848, de când
cu desrobirea maselor poporului, Ungu-
rui văzînd micimea numărului lor (de
abia sunt 5 mil. și jumătate împrădiați
ca făina orbilor în toată Ungaria) și-au
pus alternativa aceasta: ori maghiari-
săm toate națiunile conlocuitoare, ori
suntem perduți. Maghiarisarea ori zdro-
birea naționalităților străine, acesta este
scârbosul idol, la care se închină astă-
zi totalitatea șarlatanilor politici din
Ungaria și toți descuții cari trăesc din
bugetul țerei. Asta e coarda simfioară
a șovinismului maghiar, partidul actual
de la putere de 15 ani se folosește me-
reu de ea și nici odată până acum n'a
dat greș. Oamenii puterii pot comite
cele mai mari năsdărâni în politică,
pot fura și jefui avuții țerei, își pot
bate joc după plac de viitorul ei; ei
n'au să se teamă de nici o răspundere,
îndată ce vor lua o nouă măsură dra-
conică contra ne-maghiarilor, sau vor
arăta, că maghiarisarea face progrese
serioase.

Asupra Românilor maghiarisarea a
rămas până acum fără nici un efect. Ro-
mâni sunt prea mândri de originea, na-
ționalitatea și armonioasa lor limbă, în
cât să poată suferi maghiarisarea. Dacă
pe Români nu-i pot maghiarisa, îi pot
însă zdrobi. Românilor li s'au luat toate
drepturile politice, li s'a închis calea de
la ori ce funcțiune publică.

Limba românească s'a scos nu nu-
mal din toate ramurile de administrație
și justiție ale țerei, dar în cea mai ură
parte e scoasă deja și din școalele na-
ționale românești fondate și iatretinute
din sudoarea poporului român. Cu un
cuvînt Români nu mai au nici un drept
public în patria lor străbună nici chiar

dreptul de a se cultiva în limba lor
maternă.

Ungurii, pentru ca să poată ajunge
unde au ajuns, au trebuit să calce în
picioare până și Constituția lor de la
1868, care prevedea deplină egalitate
de drepturi pentru toate națiunile con-
locuitoare ale Ungariei. Dar Ungurii, în
oarba lor furie de a zdrobi cât mai cu-
rând pe Români, nu s'au mărginit nu-
mal la răpirea drepturilor lor publice, ci,
prin cele mai revoltătoare măsuri eco-
nomice, au deposedat și deposedează me-
reu țăranimea română de cele mai in-
dispensabile mijloace de trai. Zece de
mii de țărani români au fost aruncați
pe drumuri, implicându-i în cele mai
scandaloase procese de răscumpărare: de
ciacă, de embatic, de comasare, etc.
Astă-zî cuvîntul de ordine a sbrilor
ungureși e acesta: ia'i Românului tot
ce are, căci numai așa 'l vei putea zdrobi.

Când frații noștri de peste munți
sunt într'o stare atât de desperată, ne
mai e permis nouă Românilor liberi și
independenți a sta cu mâinile în șolduri?
Lucru firesc e ca în inimile noastre să
nu se producă nici un sentiment de sim-
patie, nici un sentiment de durere, când
ne uităm cum se distrug trei milioane
de frați ai noștri?

Pentru existența și viitorul regatului
român nu este indiferent, că culmile
Carpaților sunt ocupate de peste 3 mi-
lioane de Români oțeliți într'o despa-
rată luptă milenară pentru conservarea
existenței și a individualității lor na-
ționale atacată din toate părțile. Sdro-
birea Românilor de peste munți și ocu-
parea Carpaților de cei mai neînpăcați
inimici ai neamului nostru înseamnă
peltea, moartea Românismului în întreaga
Dacia Traiană. Din două una: ori
ne deșteptăm și ne punem cu de-adin-
să pe lucru, până mai e timp; ori per-
sistăm în indolența noastră filosofică priv-
ind cu sânge rece la dușmanii noștri,
cum ne prepară cocișgurile de inmor-
mintare. In cazul prim vom asigura ne-
grișt existența și viitorul națiunii noas-
tre; in cazul al doilea, Istoria va avea
de înregistrat o întâmplare ne mai po-
menită: Sentinela cea mai avansată a
Romiei nemuritoare rezistă două mil de
ani tuturor valurilor barbare, îndată ce
ajunge însă la liman, cade în decrepi-
tudine și moare.

Un Român

Mizeria la Directia C. F. R.

Dacă sufer proprietarii de ce-
reale și vinuri, din lipsa de va-
goane, dacă suferă comerțul și in-
dustria din neglijența sați mai bine
zis din ignoranța celor de la direcția
generală a căilor ferate române,
nu vă veți mira când veți vedea
in ce hal a ajuns această înaltă
autoritate sub domnia G. Duca-
Marghiloman.

Incepînd de la director până la
cel din urmă funcționar nalt nu se
ocupă de cât cu primirea *bile-
telor* de la diplomați cu fuste.

Meargă cine-va la această direc-
ție și va vedea anticamerile hăi-
băind de feciori și fi ai moașelor,
bărbați ai jupăneselor cutărei sau
cutărei cocoane frumoașă.

Nici un loc de la venirea în capul
acelei autorități n'a fost ocupat de
un om cu pregătiri, cu știință, ca
să poată merita prin munca sa
leafa ce o primește, ci tot numai
de feciorii din casă, bărbați de ju-
pănese și spălătorese, cari n'au
carte de cât ce au învățat în trei
ani de serviciu militar în școala de
cazarmă.

Ast-fel de oameni, meniți de
natura și creșterea lor cu totul
pentru altă ocupațiune nu funcțio-
narism, ocupă azi la direcția căilor
ferate posturi cu leafă de 200 și
300 de franci lunar. Dar serviciul
ce'l fac acești oameni? și'l poate
închipi ori cine.

Consecințele însă le suferă țara;
suferă toți aceia ce au daraveri
cu această autoritate. Da'i o plân-
gere, îți iese pērul prin căciulă și

degetele prin virful ghetelor, alergând pe la direcție, până să își se rezolve. Al de ridicat o sumă de bani, fie o garanție, fie o sumă provenită din vreo furnitură, te plictisești alergând de la Pont la Pilat!

Serviciile sunt mizerabile. Un caz recent ca dovadă. Un domn predă zilele trecute, la Giurgiu, bagajul său, mai multe sute de chilograme. Pe drum arde vagonul nimicind o parte din averea respectivului. Fără a aviza pe păgubaș, fără a încheia un proces verbal de obiectele arse și cele rămase, după cum spune regulamentul, direcția prin demnii și capabili el funcționarul vinde pe nimica rămășițele, oferind păgubașului 1 leu și 50 b. de fie-care chilogram din factură.

Apoi bine, d-le Duca, acest om se strămuta, avea în colete, nu marfă, care ar fi fost plătită chilogr. cu 1,50 lei! Acest om avea toată averea sa acolo, avea hârtii de la care atârna viitorul său, în fine tot ce a agonisit în vreo 40 ani. Un singur lucru rămas ne ars și vindut de Direcție pe nimic, poate pentru densul făcea mai mult de cât întreț și înzecit suma ce-i oferită! Ce lucruri au scăpat de foc? Unde-i inventarul și procesul verbal de constatare și de vânzare. ca bietul om să-și răscumpere averea sa?

Funcționarul d-lui Duca însă nu citește regulamente, căci după cum am arătat, îl recrutează pentru ochi cutare! sau cutare! cochete, recomandați lui personal sau diferiților săi intimi.

Iată cauza cauzelor pentru suferințele serviciului acestei importante autorități.

Mai mulți domni deputați vor interpela pe ministrul lucrărilor publice despre mizeria și halul în care a ajuns serviciul căilor ferate române sub auspiciile actualului Director. Așteptăm deci și vom veni apoi cu alte neajunsuri și cu nume proprii.

Silvius

Din Iași

Astăzi a plecat la București generalul Radovici, chemat fiind pentru a-și da seama de modul cum s'a purtat în aleele comunitate.

Se știe că generalul a destituit pe preotul garzilor, Pompilian, fiindcă n'a voit să plece din oraș în timpul aleei și a permutat pe fiul acestuia, la Vaslui.

Luni seara a sosit în orașul nostru două escadroane din regimentul 2 de roșiori de la Slobozia cu muzica lor.

Cea mai mare parte din soldați sunt atinși de conjunctivită.

Liberalii uniți au hotărât continuarea apariției organului lor „Uniunea Liberală.”

Inaugurarea

Bibliotecii publice V. A. Urechie din Galați

„Biblioteca este o comoară, căci este arsenalul în care sunt depuse armele spiritului civilizator”, a zis d. profesor G. Mihăilescu, în cuvântarea ce a adresat d-lui Urechie, pe care o dăm mai la vale. Da; importanța capitală a fundării de bibliotecă a fost recunoscută din toți timpuri; și astăzi tendința în țările cu cultura înaintată este de a le înmulți și răspândi pe cât mai mult posibil. În aceste țări nu ajung numeroase biblioteci create de autorități, ci un adevărat comerț a luat naștere din închirierea de cărți la lectorii avizi de a-și întinde câmpul cunoștințelor lor.

La noi stăm pe cât se poate de prost în această privință. Afară de cele două biblioteci ale Statului, din București și Iași, întreținute la curent ca vai de ele; afară de biblioteca mai bine montată a Academiei și câte-va două-trei ale unor societăți particulare, cu coprin special, țara e lipsită cu totul de acest mijloc puternic de cultură. De aceea, dacă conducătorii instrucției nu s'au gândit să sacrifice ceva mai mulți bani al Statului în acest scop; nu puteam spera nici atât ce se va lua inițiativa și se va da un exemplu din partea vre-unui singur cetățean, în ori ce caz mai puțin dator să facă aceasta și tot o dată având mijloace comparativ cu mult mai slabe. Exemplul însă s'a dat: e adevărat că pleacă de la un bătrîn profesor universitar, de la un om care și-a consacrat viața întreagă pentru instrucția țării și i-a adus atâtea servicii însemnate. D.

Urechie a donat întreaga sa bibliotecă orașului Galați, pentru care deja D-sa a lucrat atât de mult.

Ca gălățean, și ca unul care am constatat marele interes ce ziarul D-v. a pus tot-d'una pentru cultura națională, am crezut bine să vă trimit această corespondență detaliată, cu dublu scop de a aduce cunoștința mulțimii publice generoșului donator și tot o dată a îndemna și pe alții la imitarea acestui exemplu frumos.

Localul

Biblioteca publică V. A. Urechie este așezată în noul și frumos local al liceului, clădit în centrul orașului, pe str. Mavromol, paralelă cu str. principală domnească. S'au destinat pentru această bibliotecă trei săli, care formează etajul I din fața a clădirei, săli nu se poate mai merite pentru aceasta, de oare ce sunt foarte luminoase. În 7 dulapuri mari sunt așezate cele peste 6000 volume de cărți ce a donat d-l Urechie. Pe zidul din fața intrării e portretul mare în ulei al donatorului, iar în fața e încrustată în perete o marmoră, pe care e săpat: „Donatorul în 1890: Teofil Rizu, Nicolae Vicol, Socec”. Acestea sunt primele persoane care s'au grăbit a contribui cu un număr de cărți, (minimum 100) picătură de apă dar picătură binefacătoare, la opera mare a d-lui Urechie. Toți perții sunt ornați cu hărți și stampe, de mare valoare istorică, donate tot de d-l Urechie, precum și în dulap se vede o colecție de medalii, provenind de la aceiași sorginte. Pe masa d-lui bibliotecar V. Surdu (cu concursul căruia d-l Urechie a clasat și catalogat biblioteca, în timp de 10 luni) se află catalogul de peste 400 pag. imprimat 40, în care sunt înregistrate cărțile. Ca aspect, localul bibliotecii e cu gust aranjat.

Biblioteca

Biblioteca cuprinde 6206 diferite lucrări, de și d-l Urechie nu promisese la început de cât 3000—3500 volume. Valoarea totală trece peste 70.000 lei. Sunt multe cărți scumpe prin raritatea lor. Ca materie, biblioteca este formată mai mult din scrieri istorice, de literatură, un început de secție de manuscrise și autografe, un bun început de secție științifică, hărți și stampe istorice, medalii, etc.

Serbarea

Duminică 11 Noembrie, cu mult înainte de ora 2 fixată pentru inaugurare, sala era plină de public, între cari mulți membri ai corpului didactic. Dintre doamne, notez în fuga creionului, pe D-nele Mihăilescu, R-su, Atanasia, Gălescu, Radu, Costopol, Plesniță și un număr însemnat de doamne profesore. Oficiali: D-l primar Resu, d. Laurian, ca reprezentant al guvernului, d. Petrovič, directorul Liceului, d. Nicolini directorul Prefecturii, d. prof. Mihăilescu G., ca reprezentant al cetățenilor și corpului didactic.

Localul liceului era frumos ornat și împodobit cu drapere. Invitațiunile s'au lansat de Primărie.

S-rbarea începu cu un imn de ocazie cântat de cor, după care urmă serviciul religios, cântat de S. S. Arh. Teodorescu.

Discursul d-lui Urechie

Iubitul profesor și energicul luptător pentru instrucția națională, începe prin a da citire actelor petrecute între d-sa și minister, relative la donațiunea ce a făcut.

Din prima adresă de propunere ce a înaintat ministerului, d-sa arată că, având fericirea în diferite împrejurări să dobândească pentru Galați diverse instituții de cultură, dorește ca în noul palat al liceului să existe o bibliotecă publică, instituție indispensabilă pentru un centru cultural cum a devenit Galați. Drept care, se desparte de chiar propria sa bibliotecă și o oferă Galaților și liceului lor, bibliotecă care e tot și singurul său avut după 34 ani de muncă. Biblioteca va dobândi recunoașterea de instituție publică, prin decret regal și va purta numele de *Biblioteca Urechie*. Nici odată sub nici un cuvânt, colecțiunea de cărți din fondul Urechie nu va fi strămutată din Galați. Termină dorind ca micul său dar să serve culturii tot mai spornice și mai ales tot mai românească a Galaților.

D-l Urechie citează apoi actele urmate pentru primirea donațiunii, decretul regal, etc., și arătând în urmă că, din numărul cărților, 146 sunt donate de Dl. Socec, 13 de Dl. Haiman, peste 200 de Teofil Rizu, fiul d-lui Doctor Rizu din Iași și al Corinei—Urechie și tot pe atâtea de familia vechinul profesor N. Vicol, li exprimă recunoștința sa pentru graba ce a pus în a contribui la dorința sa.

D-l Urechie explică apoi pentru ce a preferat Galați pentru a dona biblioteca sa. D-sa amintește că Galați nu trebuie să fie numai primul oraș comercial ci și un centru foarte înaintat cultural și național, din cauza situației sale topografice și etnice. „Ce m'a decis în primul loc, zice D-sa, este minunatul epizod petrecut de puțin înălțat Galați. Un tiner român basarabean ceru guvernului rusesc voe să vină la Galați pentru studiile secundare; această învoire i se refuză în repetite rânduri, și tinerul, aprins de dorul de a se adăpa la

Izvor românesc, într-o bună dimineață se aruncă în Prut și-l trece în not sub glonțurile indesele ale întelelor rușesti (aplaude sgomotoase). Acest fapt m'a deșteptat mai mult de cât ori care asupra rolului Galaților față cu Românii de peste Prut. Când statul nostru a simțit nevoia să întărească Galați, eu am crezut că fortificațiile lui trebuie vor avea și mai multă putere a susține naționalitatea noastră; luminarea tuturor, cartea la îndemână Galaților și Românilor în pericol de desnaționalizare din vecinătate, iată arma cea mai puternică.

Aplause lungi subliniază aceste cuvinte, după care Dl. Urechie continuă cuvântarea sa, amintind despre un proces urmat cu 2 secolii mai înainte în Galați. Jupân Limbă—dulce a tras la judecată înaintea șoltuzului și a celor 12 părgari pe dascălul Locustă că nu i-a înapoiat 2 cărți bisericești și un izvod cu Alexandria ce l'împrumutase. Șoltuzul, ca judecătorul din fabulă, n'a restituit cărțile nici unuia din doi, ci arătând că cartea este ca și vâzduhul, bunul obșteș, le-a depus la biserică domnească spre slujba a tot neamul românesc. Este oare-care asemănare între judecata șoltuzului și a primarului actual de Galați. „Și d-ta, d-le Primar, esclamă d-l Urechie, imi iei cărțile mele pentru binele obșteș, dar eu nu voiți protesta la domnie ca Limbă-dulce pentru asemenea despoaie, ci voiți zice: trăiască Galați și să stăpânească în etern biblioteca mea”. D-l Urechie, după această spirituală apropiere care a fost mult gustată de public, adresează călduros apel autorității comunale, directorului liceului și corpului profesional pentru conservarea, custodiirea și înmulțirea bibliotecii.

Despre asemenea rezultate d-l Urechie se mângâie a avea auzul bun în prezența la serbarea de astăzi a reprezentantului guvernului, d-l Laurian, fiu al neuitatului învățător și organizator de școale, D. Laurian și prin nume și prin proprii merite să onoreze serbarea și este o promisiune de patronajul eficace al guvernului central în favoarea bibliotecii.

Discursul D-lui Resu

Primarul Galaților răspunde. Șoltuzul mulțumește D-lui Urechie, dar nu despoaie dânsul, ci e dascălul Urechie care se despoaie pentru binele public. Va avea ochii în patru pentru bibliotecă, și poate fâgâdăni îngrijirea mare pentru custodiirea și înmulțirea ei; chiar în bugetul viitor comunal se va prevedea mijloacele pentru aceasta. Recunoaște că custodiirea adevărată se cuvine corpului învățător care va lua pilda și îndemnul din bibliotecă. E adevărat că Galaților nu s'a dat adevărată valoare, fiind oraș căruia i se cuvine de deosebire îngrijirea instituțiilor lor culturale, așa ca simțimentul național să poată predomina întruirile străine vecine. Dea Domnul ca Galați să devină centrul de atracție pentru Românii din prejur și cei ce-și pierd naționalitatea. Auditorul bine-cuvintează pe generosul donator și-l urează ani mulți pe calea pe care a lucrat atât de mult pentru binele public. Fie sigur D. Urechie că numele său va fi tot-d'una strâns legat de Galați.

Discursul D-lui Petrovič

Dl. Petrovič, director al liceului, vorbește în urmă. D-sa arată că cultura națională, care numai de 50 ani a luat sâmbor, e datorită bătrînilor, cărora generațiile prezente trebuie să le fie adânc recunoscătoare. Intre ei e și bătrânul profesor Urechie, a cărui prelegeri la Universitate, pornite din un izvor curat patriotic, au deșteptat inimile elevilor săi, a-tivitatea sa pe acest teren e cunoscută. Concluziunea sale Galați dătoarea atâtea opere, între cari și localul liceului. Munca sa, bogata bibliotecă de față a dat-o tot Galaților. D-lui Urechie eternă re-cunoștință și nestrămutată iubire de la Gălățeni. Termină mulțumind în numele corpului didactic.

Discursul D-lui Laurian

Reprezentantul Ministerului, arătând că Galați e un oraș de căpetenie economic, recunoaște că trebuie să i se dea importanța cuvenită în cultura Românilor Galați se distinge deja prin numărul școalelor, și a ajuns aci, pentru că cetățenii au voit. La care s'a asociat încărunțitul dascăl Urechie, căruia învățământul național îi datorește atât de mult și care tot-d'una a probat cel mai mare entuziasm pentru cele românești. Primim toți cu mulțumire darul de la distinsul Dv. reprezentant, dorind imitatori. Să trăești D-le Urechie!

Discursul d-lui G. Mihăilescu

Rari sunt serbătorile asemenea celor de astăzi. Al știut, D-le Urechie, să însuși iubirea de țară și naționalitate. La vârful vieții, al dat o pildă mare; te desbraci de o muncă întreagă, îți dai biblioteca, adică o comoară, căci biblioteca e arsenalul în care sunt depuse armele spiritului civilizator. Ne-al dat un arsenal cu care să apărăm cultura și să lucrăm, pentru a putea în urmă să ne mai gândim la revindicări, ideea cărora ori ce Român nu trebuie să părăsească. Îți exprimăm adâncă recunoștință și ca mică dovadă a acestei recunoștințe și a iubirei ce-ți păstrăm, ne-am luat libertatea a-ți depune bustul în această sală (în acest moment se descopere bustul, ascuns și nevăzut de nimeni până a-

tunci). Ast-fel nu te vei despărți de vechii D-tale prieteni, cari te vor să-ți înăuna etern între ei. Permiteți mi a vă înăuna tot-o dată și actual din partea cetățenilor consfințind aceasta. Recunoscătorii, cu drag vom privi la bustul d-tale nu numai noi, dar și copiii noștri.

Discursul d-lui Mihăilescu e acoperit cu vil aprobări din partea publicului:

Răspunsul d-lui Urechie

Iubitul profesor, cu vocea adânc emoționată, mulțumește celor cari au binevoit să perpetueze amintirea iubirei sale către Gălățeni, prin actual prezintat, în casa sa vedu-vă acum de cărți. Primește cu recunoștință depunerea chipului clopit, dar tot pentru Gălățeni. Căci resfoitori, de cele vechi, ca d-sa, ce n'ar da pentru chipul celui mai de pe urmă părgar din trecut: acesta e titlul cu care primește bustul. Poate că odată căți-va cărturari ce îmbătrânesc între hărțile ce cercetează se vor întreba cine e omul acela pe care l'ăți comblat astăzi cu onoruri și vor avea a vă mulțami că l'ăți păstrat chipul clopit. Recunoștința d-sale este vie pentru inițiatorii bustului; ei sunt amici d-sale; dar d-sa crede că are amici pe toți cei cu simțiri românești, din ori-ce tabără politică. D-sa nu face deosebire de partidă pe tărâmul naționalității și venerază deopotrivă pe cei ce lucrează la deșteptarea neamului românesc.

De asemenea barbați n'a lipsit nici odată: chiar sub fanariotii era o sumă de Români cu iubire pentru naționalitate; să nu se crează că focul românismului a încetat vre-o dată de a arde; domnia fanariotică a acoperit dar cu spuză rece cărbunele care, pe dată ce se spulberă spuză, strălucii iar foarte viu de l'cări lumina lui până peste Prut și Carpați. Mal departe d-l Urechie adaugă a zice cu spirit că contribuitorii pentru facerea bustului nu trebuie să se crează achitați către d-lui, pentru iubirea ce el le păstrează. Dacă de sigur d-sa nu li-a adus biblioteca pentru ca să aibă drept la împrejurări, ca vechii jăluitorii care, ca să capete rezoluțiune bună, aduceau curcanul; d-sa însă păstrează și mal departe polița trasă asupra Galaților, cari l' remân datorii să l' iubească numai atât pe cât d-sa îi iubește.

Noi salve de aplause terminară cuvintele d-lui Urechie care fu înconjurat și viu felicitat de toți. Cu aceasta se termină serbarea unui act demn, căruia cred că trebuie să se dea întinsă publicitate, pentru ca să se găsească nume-roși imitatori.

Bustul

Bustul e datorit distinsului artist sculptor francez, W. Hegel, cunoscutul autor al frumoasei statuii a lui Miron Costin. De și făcut în grabă și din memorie (de oare-ce s'a lucrat în ascuns de d-l Urechie, fără ca d-sa să fie pozat), se cunoaște în el abilitatea mâinii, prin asemănarea lui cu d-l Urechie.

Actul

Actul înmănat d-lui Urechie din partea cetățenilor cuprinde următoarele:

„Cetățenii gălățeni, recunoscători pentru darul prețios ce a-ți făcut liceului din Galați, oferind biblioteca, se simt fericiti a vă exprima simțimintele lor de grațitudine și vă roagă a primi ca o magii din parte-le, ca bustul vostru să figureze în biblioteca cu care ne-ați înzestrat.

Prin el simbolizăm, în fața generațiilor ce ne vor urma, în-lul de logodnă a căsniciei ce s'a contractat între omul de știință și abnegație și între cetățenii Gălățeni recunoscători.

În bustul ce depunem astăzi, veți fi prezent mâine, între acei de cari nu v'ăți despărți nici odată.”

Urmează câte-va sute de semnături a cetățenilor distinși din oraș.

Seara a avut loc un dîneț intim dat de d-l Urechie d-lui Laurian, reprezentantul Ministeriului și d-lui director al liceului.

Danubius

Informațiuni

În urma anchetei făcută, ministerul de Interne a decis darea în judecată a primarului orașului Mizil, care a suspendat alegerile comunale în ziua de 4 curent.

Un consiliu de Miniștri s'a ținut ieri la ministerul de Interne de la orele 9—10, apoi miniștrii au pornit la Palat unde s'a ținut un nou consiliu sub președinția M. S. Regelui.

Iată dorințele exprimate de Consiliul Județean de Dorohoi.

1) E de dorit ca județul să fie autorizat a contracta un împrumut proporționat însemnății lucrărilor de care are mare necesitate, și anume: construirea unui palat administrativ și de justiție, a unei cazarme și a unui arest preventiv.

II) E de dorit ca Guvernul să presinte Corpurilor Legiuitoare un proiect de lege pentru a transforma în bani prestația în natură, spre a se executa toate lucrările privitoare la căile comu-

nale, vicinale și județene prin întreprinderi, sau pentru lucrările mici în regie.

Experiența a dovedit că prestațiunea în natură procură o largă ocazie abuzurilor, vexațiilor și multor inconveniente fără ca rezultatele dobândite să poată fi vreo dată satisfăcătoare.

III) E de dorit regularea neîntârziată a poziției materiale a clerului mirean prin o lege care să decidă retribuirea personalului bisericesc din casa statului.

IV) E de dorit ca în interesul sănătății și a moralității publice, cu deosebire a populații rurale, precum și pentru creșterea veniturilor sale, Statul să monopolizeze vânzarea băuturilor spirituoase.

D-l V. A. Urechie începe astăzi Mercuri, la orele 4 p. m., cursul său de istoria Românilor la Facultatea de litere din București. D-sa va trata despre interesanta perioadă de la 1786—1832. Cursul continuă în fie-care Lună și Mercuri, de la 4—5.

Prețul cerealelor pe piața Brăila în ziua de 12 Noembrie.

Grâu, de libre	56 lei	10,90 hect.
"	57 "	11,37 1/2 "
"	59 1/4 "	12,65 "
Secară	48 1/2 "	7,60 "
Porumb,	58 "	7,62 1/2 "
"	59 1/4 "	8,42 1/2 "
"	61 1/2 "	8,20 "
Orz	40 1/2 "	6,15 "
"	45 "	6,65 "
"	40 "	7,70 "

Cereale în deposit:

Grâu,	42500	hectolitri
Secară,	38,300	"
Porumb,	4,500	"
Orz,	25,460	"

Ieri s'a înfățișat înaintea Curții de Apel secția I, procesul intentat Direcției teatrului de d-na Irina Poenaru, artistă societară a teatrului, pe care zisa Direcție voia a o trece la pensie cu o sumă derizorie.

Domnul Lupu Costache, prefectul județului Prahova, se află în Capitală.

Alegerile comunale din Dorohoi, Focșani și Tulcea, au fost contestate.

Ni se scrie din Galați:

Biblioteca Urechie este deschisă pentru public în toate zilele de lucru, de la 8—12 dim. și 2—4 p. m.— Chiar din prima zi ce urmă inaugurării s'au cerut spre citire, în sala de lectură alpita, 43 cărți.

D-l Urechie, pe lângă sacrificiul bibliotecii sale, a declarat că va plăti tot D-sa remunerariul bibliotecarului, până la 1 Aprilie, când va trebui să se prevadă în buget.

A doua zi de inaugurarea bibliotecii din Galați, d-nul profesor și fost deputat G. Mihăilescu a oferit o masă d-lui Urechie, la care a luat parte un număr din cei mai însemnați cetățeni Gălățeni.

La întrunirea funcționarilor comerciali, care a avut loc în sala Atheneului vechiu, Duminică la 11 al curentei, am omis a menționa că a mai vorbit atât d-nu Nathan Schwarz care a și citit petițiunea subscrisă de toți asistenții care în curând va fi prezentată Corpurilor legiuitoare, cât și d-nu L. Kaiser care a propus ca comitetul să facă o convențiune cu d-nii patroni, în numele tuturor funcționarilor comerciali, pentru închiderea prăvăliilor în zilele de Duminică de la orele 12 încolo, până la confecționarea unei legi de repaus de duminică din partea Corpurilor legiuitoare.

D-l S. Enegărescu magazinerul gărei Tecuci, ne roagă să desmințim cele zise mai zilele trecute, cum că ar fi voit să sperie pe o cumnată a sa, care ar fi tras cu revolverul asupra d-sale.

Știri Telegrafice

PARIS 13, Noembrie. — Se anunță din Hanoi că d-nul Jules Ferry a fost ales ca să reprezinte Tonkinul în consiliul superior al Colonilor.

COLONIA 13, Noembrie. — Rinul și afluenții săi au crescut.

BELGRAD 13, Noembrie. — Faimosul șef de tâlhari Iosovatz, care în-

CASA DE SCHIMB "MERCURUL ROMAN" MICHAEL EL. NAHMIAȘ

București, strada Lipscani No. 33
Cumpără și vinde efecte publice scentează cupoane și face ori-ce schimb de monede, recomandă cu desăbire marile săi depozitarii...

Curatul pe ziua de 13 Noiembrie 1890

Table with columns: Valori, Camp., Vinde. Lists various exchange rates for currencies like Comunal, Rentă perpetuă, etc.

MARE DEPOSIT DE PARCHETE

I-a Calitate din fabrica de la Mărășești. A se adresa la T. C. Georgiadi

București 13 Strada Stavropoleos, 13 București, unde se pot da comenzi și pentru oricare alte destinațiuni direct de la fabrică.

N. Vrăbiesco avocat s'a mutat în strada Știrbey-Vodă Nr. 157, vis-a-vis de școala normală de institutori.

Mare magazin de Ceai rusesc DIN MOSCOVA Str. Vămolei No. 1. - BUCUREȘTI - Str. Vămolei, No. 1. in casa M. S. vis-a-vis de Palat

FABRICA "COMET" de sobe "Meidinger" și Masine de bucatarie

Image of a stove and text: Construește și pune în vânzare Mașine de bucatarie de sistemul cel mai perfecționat care consumă foarte puțin combustibil...

Noul magazin special de blănării Sub firma "BLANARIA AMERICANA"

28 Calea Victoriei vis-a-vis de Poliție. Recomandă onor. Public bogatul său asortiment de tot felul de blănii confecționate și neconfecționate.

I. G. POPP Furnisorul Cartilor I. R. Austro-Ungari și al Greciei Paris, Viena și New-York

Fabricațiunile renumite de 40 de ani și premiate la toate Expozițiunile. Preparatorul vestitei ape de gură ANATHERINA

B. COURANT București Strada Academiei Nr. 4. și en detail se găsește de vânzare la toate Farmaciile, Drogueriile și magazinele de Parfumerie din Tară

MAGAZIN de TABLOURI Fost în calea Victoriei vis-a-vis de Poliție. București 10 strada Academiei I. NEUBECK lauga Boulevard.

BAZARUL REGAL Magazin cu haine Gata Pentru bărbați și băeți Calea Victoriei, 28, în fața Prefecturii Poliției

ZIARUL Mercurul Român 5 lei pe an cel mai eficient ziar financiar. 5 lei pe an și sansa gratuită d'a câștiga peste 1 1/2 Milion

BIROU DE REPRESENTARE AL Societății Române pentru Industria și COMERCIU DE PETROL PETROL REGAL (neaprimib il)

LA MASCOTTA NOUL MAGAZIN LA MASCOTTA de mode și noutati pentru BARBAȚI, DAME și COPII

Biuro de servitori Se face cunoscut Onor. Public că s'a interzis de Onor. Primărie la Capitală dreptul d-lui I. A. Bercovits de a ține Biuro de servitori în piața sf. George

THE SINGER MFG. Co. RECOMANDĂ Cea mai nouă invențiune ANUME Mașinile p. familie IMPROVED și Vibrating Shuttle

PAPIER FAYARD ET BLAYN Mai mult de o jumătate de secol succes poezia superioritatea sa în tratament de guturai, iritațiunii peptului, durerii reumatismale, serintituri, răni, arsături, bătănturi.

Boale Secrete!!! Cel mai bun antibleuoregic cu balsamuri emulsionate și panacretin Nici unul din antibleuoregicele existente până acum, nu împlinesc cele două condițiuni indispensabile, de asimilare repede, și a nu irita tractul intestinal.